

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 31 grudnia 1954 r. Nr 24*) Poz. 172—186

TREŚĆ:

172.
ZARZĄDZENIE Nr 243
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 listopada 1954 r.

w sprawie utworzenia Technikum Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w Warszawie.

(L. dz. CZSZ/87/5162/54)

Na podstawie § 3 lit. e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1954 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. Nr 36, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z siedzibą w Warszawie.

§ 2. Nauka w Technikum trwa 4 lata.

§ 3. Na naukę do klasy pierwszej Technikum mogą być przyjmowani kandydaci, którzy wykażą się świadectwami ukończenia 7 klas szkoły podstawowej, ukończyli 14 rok życia, a w chwili zgłoszenia się do szkoły nie przekroczyli 18 lat oraz złożą egzamin wstępny z wynikiem pomyślnym.

§ 4. Nadzór nad działalnością Technikum sprawuje Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Budownictwa Miejskiego.

§ 5. Wykonanie zarządzenia porucza się Dyrektorowi Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa Miejskiego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 12 listopada 1954 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1954 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

173.
ZARZĄDZENIE Nr 264
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 17 grudnia 1954 r.

w sprawie podniesienia jakości dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budownictwa mieszkaniowego

(L. dz. CZBProj./4884/54)

W celu podniesienia jakości dokumentacji projektowo-kosztorysowej zgodnie z przepisami § 4 ust. 4 Ramowego Regulaminu premiowania pracowników biur projektowych zatrudnionych w systemie czasowo-premiowym (załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 132 z dnia 19.VI.1954 r.) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" wyda polecenie nadzorowanym dyrekcjom budowy osiedli robotniczych (D.B.O.R.) stwierdzania w formie protokólarnej wszelkich dostrzeżonych, we własnym zakresie przez DBOR-y lub wytkniętych przez wykonawstwo błędów, usterek i braków dokumentacji projektowo-kosztorysowej sporządzanej przez biura projektów, polegających w szczególności na:

a) niezgodności dokumentacji projektowo-kosztorysowej z obowiązującymi przepisami, instrukcjami i normami, oraz z zatwierdzonymi przez KOPI inwestora założeniami projektowymi lub poprzednio przyjętymi stadiami dokumentacji;

b) niedostatecznej jakości, szczegółowości, kompletności składowych części dokumentacji projektowo-kaosztorysowej;

c) niestosowaniu ustalonych zasad postępu technicznego i oszczędności, niewykorzystywaniu doświadczeń oraz niestosowaniu projektów typowych i normalizacji;

d) nadmiernym zużyciu materiałów deficytowych (stal, cement, drewno) i niedostatecznym zastosowaniu materiałów zastępczych;

e) nieskoordynowaniu projektów branżowych i niedostatecznej weryfikacji całości dokumentacji projektowo-kosztorysowej we wszystkich stadiach projektowania;

f) braku opisu technicznego do projektu oraz braku danych kosztorysowych (założeń kosztorysowych, kosztorysów szczegółowych kosztorysów częściowych).

§ 2. 1. Przewidziane w § 1 protokóły sporządzone według wzorów, które ustali Centralny Zarząd Biur Projektowych w porozumieniu z Centralnym Zarządem Budowy Miast i Osiedli „ZOR" będą przesyłane w odpisach przez DBOR-y:

a) biuru projektów, które bezpośrednio wykonało dokumentację projektowo-kosztorysową oraz biuru kierującemu — w przypadkach, gdy domentacja była wykonywana przez podwykonawcę;

b) Centralnemu Zarządowi Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego;

c) Centralnemu Zaarządowi Budowy Mist i Osiedli „ZOR".

2. Po otrzymaniu protokółu biuro projektów kwestie sporne powinno przeanalizować komisyjnie, w ce-

* Ostatni numer w 1954 r.

lu ustalenia słuszności zarzutów dotyczących wytkniętych błędów, usterek i braków dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

3. W skład komisji wchodzą przedstawiciele DBOR i biura projektów, a w przypadkach rozpatrywania błędów i usterek w projektach technicznych i rysunkach roboczych — również przedstawiciele zjednoczenia budownictwa miejskiego; komisji przewodniczy przedstawiciel biura projektów.

4. W przypadku niezgodności poglądów pomiędzy członkami komisji, sprawę rozstrzyga ostatecznie Dyrektor Departamentu Techniki, po wysłuchaniu opinii Centralnych Zarządów: Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego oraz Budowy Miast i Osiedli „ZOR".

§ 3. 1. Po ostatecznym ustaleniu błędów, usterek i braków dokumentacji projektowo-kosztorysowej dyrektor biura projektów poweźmie decyzję co do obniżenia, albo całkowitego pozbawienia premii za jakość dokumentacji tych pracowników, którzy zawinili powstaniu błędów, usterek lub braków dokumentacji projektowo-kosztorosowej.

2. Wysokość zastosowanej sankcji premiowej powinna być ustalona w zależności od wielkości i znaczenia projektu oraz ujemnych konsekwencji popełnionych i zawinionych błędów.

3. W przypadkach gdy błędy, usterki lub braki dokumentacji zostały zawinione przez dyrektora biura projektów lub naczelnego inżyniera — o zastosowaniu sankcji premiowej decyduje władza nadrzędna nad danym biurem projektów.

§ 4. Przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności poszczególnych pracowników biur projektów za jakość dokumentacji projektowo-kosztorysowej należy kierować się następującymi wytycznymi:

a) **główny (generalny) projektant** odpowiada za sprawdzenie kompletności założeń, za wybór właściwej koncepcji z uwzględnieniem obowiązujących przepisów, wytycznych i założeń, za ekonomiczność projektu, zgodność z zasadami postępu technicznego, za skoordynowanie opracowań branżowych, za kompletność i zupełność dokumentacji;

b) **projektant branżowy** — odpowiada analogicznie jak projektant główny — w zakresie swojej branży;

c) **asystent** — odpowiada za techniczne opracowanie projektu, zgodne z koncepcją projektanta, za dokładne zwymiarowanie i zgodność wymiarów cząstkowych z sumarycznymi, za prawidłowe obliczenie wskaźników techniczno ekonomicznych projektu;

d) **kreślarz** — odpowiada za zgodność wykonania graficznego i technicznego projektu z otrzymanymi materiałami;

e) **weryfikator i kontroler techniczny** — odpowiedzialni są w zakresie swojej branży za zgodność projektu z założeniami i normami, z przepisami technicznymi, oszczędnościowym i ogólnymi przepisami budowlanymi, jak również za kontrolę wykonania przez projektanta uzgodnień i koordynacji, ponadto weryfikator odpowiada za kontrolę wprowadzenia do projektu wszelkich wymagań i zaleceń Rad Technicznych i KOPI oraz kontrolę czytelności i gotowości projektu do zatwierdzenia w kontrolowanych przez weryfikację dokumentacjach;

f) **członkowie rad technicznych** — odpowiedzialni są za właściwość przyjętej koncepcji, powiązanie jej z założeniami, za układ funkcjonalny oraz techniczne rozwiązanie w kierunku zasad postępu technicznego;

g) **członkowie zespołu orzekającego** — odpowiadają w zakresie swojej branży za kontrolę strony formalnej dokumentacji oraz za kontrolę weryfikacji;

h) **naczelny (gl. inżynier** — odpowiada za właściwą pracę pionu technicznego oraz pracę inspekcyjną i instruktażową podległych mu komórek technicznych przedsiębiorstwa, za właściwy dobór projektantów, za kontrolę realizacji w projektach zasad planu technicznego oraz za kontrolę znajomości przez podległy personel techniczny wszystkich zarządzeń, instrukcji technicznych i wytycznych;

i) **dyrektor biura projektów** — odpowiada za całokształt jakości wykonania zadań przez podległe mu komórki produkcyjne, za wykonanie planu produkcji, za właściwy dobór kadr na kierowniczych stanowiskach biura oraz za wykonanie przez podległy personel wydanych zarządzeń, instrukcji i wytycznych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 1954 r.

Minister wz. **A. Wolski**

174.

ZARZĄDZENIE Nr 265

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 grudnia 1954 r.

w sprawie urealnienia bilansu za rok 1954.

(L. dz. D VI/2/211/34/54)

Analiza bilansów jednostek budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli wykazuje cały szereg nierealnych pozycji ujętych przeważnie w pozycji bilansu „inne należności i zobowiązania" a stanowiących w dużym zakresie straty. Pozycje te wynikły w licznych przypadkach wskutek nieuzgodnienia między zleceniodawcą i wykonawcą rzeczowego zakresu wykonanych robót.

W celu uzgodnienia zakresu rzeczowego robót jednostek budowlano-montażowych resortu zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zjednoczenia budowlano-montażowe przeprowadzą inwentaryzację robót za okres od rozpoczęcia budowy do dnia 31.XII.1954 r. dotyczące obiektów kontynuowanych w r. 1955 a mianowicie:

1) inwentaryzację uproszczoną polegającą na szacunkowym określeniu zakresu wykonanych robót;

2) inwentaryzację szczegółową polegającą na dokonaniu dokładnych obmiarów.

2. Inwentaryzację uproszczoną należy przeprowadzić w formie protokółu stanu robót dla obiektów rozliczanych na podstawie tabel scalonych elementów, sporządzonych na podstawie kosztorysu umownego lub według wskaźników ustalonych w trybie zarządzenia Nr 93/53 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 kwietnia 1953 r. w sprawie uproszczonych rozliczeń za roboty budowlano-montażowe w budownictwie osiedlowym.

3. Inwentaryzację szczegółową należy przeprowadzić dla obiektów rozliczanych według cen jednostkowych oraz dla robót dodatkowych obiektów rozliczanych według tabel scalonych elementów.

§ 2. W celu zapewnienia wykonania prac inwentaryzacyjnych w powyższym zakresie i przyjęcia ich za podstawę rozliczeń należy przestrzegać następujących zasad:

1) inwentaryzacja powinna być przeprowadzona oddzielnie dla każdego obiektu i objąć nie tylko ilość ale i wartość wykonanych robót;

2) księgi obmiaru robót powinny być prowadzone na bieżąco;

3) inwestorzy obowiązani są sprawdzić księgi obmiaru tak, aby umożliwić terminowe wykonanie prac inwentaryzacyjnych;

4) po dokonaniu prac inwentaryzacyjnych przy sporządzeniu i podpisaniu protokółu z zakończenia tych prac powinni być obecni przedstawiciele inwestora oraz przedstawiciele wykonawcy i podwykonawcy.

§ 3. Uzgodnione protokólarnie ilości i wartości robót wykonywanych w zakresie Centralnego Zarządu „ZOR" objętych inwentaryzacją za okres od początku budowy do dnia 31.XII.1954 dotyczących obiektów, które mają być wykonywane w r. 1955, wiążą zainteresowane strony.

§ 4. Rozliczenie finansowe przeprowadzić należy przy udziale przedstawicieli inwestora oraz Banku Inwestycyjnego na podstawie uzgodnionego przerobu wg stanu robót na dzień 31.XII.1954 r. z uwzględnieniem kwot zapłaconych.

Dyrektor zjednoczenia powoła wewnętrzną komisję (przedstawicieli działu produkcji i finansowego), która przygotuje materiał do uzgodnienia z inwestorem wg. harmonogramu opracowanego wspólnie z oddziałem Banku Inwestycyjnego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

175.

ZARZĄDZENIE Nr 266

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych dotyczących okien drewnianych zespolonych, listew przyściennych podłogowych) z drewna miękkiego, oraz szaf drewnianych wbudowanych.

(L. dz. D. VII/6/9416/54)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r., o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1. RN-54/MBMO-3701. Budownictwo biurowe. Okna drewniane zespolone. Klasyfikacja i główne wymiary.
2. RN-54/MBMO-3702. Budownictwo biurowe. Okna drewniane zespolone. Wymagania techniczne.
3. RN-54/MBMO-3721. Listwy przyścienne (podłogowe) z drewna miękkiego.
4. RN-54/MBMO-3723. Szafa drewniana śpiżarniana wbudowana.

§ 2. Od dnia 1 stycznia 1956 roku w resorcie budownictwa miast i osiedli nie wolno projektować i wykonywać okien drewnianych zespolonych w budynkach biurowych, listew przyściennych (podłogowych) z drewna miękkiego, oraz szaf drewnianych spiżarnianych wbudowanych inaczej niż to określają normy wymienione w § 1.

§ 3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do prac naukowo-badawczych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

176.

ZARZĄDZENIE Nr 267

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie badania i ewidencjonowania dodatkowych kosztów robót budowlano-montażowych w okresie zimowym 1954/55.

(L. dz. SWKCiU/P/54)

W związku z zarządzeniem Nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dn. 14 października 1953 roku w sprawie ewidencjonowania i badana kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych w okresie zimowym 1953/54 (Mon. Pol. Nr A-98, poz. 1352) oraz zarządzeniem Nr 220 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 października 1954 r. — w sprawie budownictwa zimowego (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 18, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów — Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Budownictwa Wojskowego, Robót Inżynieryjnych i Robót Instalacyjnych wyznaczą do dnia 24 grudnia 1954 r. po dwa obiekty charakterystyczne dla robót danego centralnego zarządu (jeden — stan surowy, drugi — stan wykończeniowy), w stosunku do których przeprowadzane będą badania i ewidencja rzeczywistych dodatkowych kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych w okresie zimowym 1954/55.

2. Do badania dodatkowych kosztów robót zimowych należy przede wszystkim wyznaczyć budowy, na których przeprowadzane są już badania kosztów własnych, zgodnie z zarządzeniem Nr 121 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9 czerwca 1954 r. w sprawie kontroli i analizy kształtowania się kosztów własnych na wybranych budowach i budynkach w roku 1954 (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 12, poz. 80) bądź inne bdania jak np. nowego systemu rozliczeń itp.).

3. Badanie należy przeprowadzić zgodnie z instrukcją stanowiącą załącznik do wymienionego na wstępie zarządzenia Nr 141 Prezesa Rady Ministrów, włączając do kosztów dodatkowych robót zimowych dopłaty do robocizny w myśl zarządzenia Nr 44 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 marca 1954 r. w sprawie stosowania dodatków do robocizny w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych dla robót wykończeniowych w warunkach zimowych (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 5, poz. 27).

Dodatkowe koszty powstałe z tytułu dopłat do robocizny należy ewidencjonować na formularzach, stanowiących załączniki do zarządzenia.

§ 2. 1. Z przeprowadzonych badań dodatkowych kosztów robót zimowych należy opracować zastawienie tych kosztów i przesłać — za pośrednictwem centralnych zarządów — 1 egz. do Departamentu Finansów, drugi do Resortowego Zespołu Norm Kosztorysowych w terminach:

1) zestawienie kosztów okresu przygotowawczego, poniesionych przed dniem 1 grudnia 1954 r. — do dnia 15 stycznia 1955 r.

2) zestawienia miesięczne — do dnia 15 każdego następnego miesiąca;

3) zastawienie zbiorcze na cały okres zimowy 1954/55, obejmujące okres przygotowawczy, miesiąc grudzień 1954 r. oraz styczeń, luty, marzec 1955 r. — do dnia 30 kwietnia 1955 r.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, powinny być kontrolowane przez komórki techniczne zjednoczeń i centralnych zarządów pod względem właściwego zakwalifikowania i wysokości kosztów w poszczególnych asortymentach robót. W dołączonej analizie opisowej należy ocenić realność wskaźników oraz określić przyczyny wpływające na ich wielkość.

§ 3. 1. W celu uzyskania dokładności i skuteczności badań należy zapewnić wyznaczonym obiektom odpowiednią obsadę.

2. Naczelni inżynierowie centralnych zarządów oraz główni inżynierowie zjednoczeń są odpowiedzialni za właściwą obsadę techniczną badanych budów oraz powinni zapewnić możliwość analitycznego wydzielania w dokumentach pierwotnych kosztów robót zimowych.

3. Główni księgowi zjednoczeń i centralnych zarządów są odpowiedzialni bezpośrednio za zgodność ewidencji z przepisami zarządzenia i za terminowe składanie skontrolowanych przez piony techniczne sprawozdań wraz z analizą.

4. Zobowiązuje się Dyrektora Departamentu Techniki do zorganizowania w porozumieniu z instytutami naukowymi — Instytutem Budownictwa Mieszkaniowego oraz Instytutem Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, Departamentem Planowania, Departamentem Finansów i Samodzielnym Wydziałem Kosztorysów Cen i Umów:

1) instruktażu dla osób wyznaczonych do przeprowadzenia badań — w terminie do dnia 30 grudnia 1954 r.;

2) nadzoru nad przeprowadzanymi badaniami i ewidencją kosztów w ciągu okresu zimowego 1954/55.

§ 4. Zespół Resortowy Norm Kosztorysowych zaopiniuje zestawienie zbiorcze dodatkowych kosztów robót zimowych i określi przydatność nadesłanych zestawień do celów dalszej analizy oraz prześle do Urzędu Rady Ministrów — Biuro Norm Budowlano-Montażowych w terminie do dnia 31 maja 1955 r.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 grudnia 1954 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

Ministerstwo . . . .
Centralny Zarząd . . . .
Zjednoczenie . . . .
Przedsiębiorstwo . . . .
Budowa . . . .

Załącznik Nr 8a
dodatkowy do zarz. Nr 141
Prezesa Rady Ministrów z dnia 14.X.1953 r.

Ewidencja wypłaconych dodatków do robocizny w okresie zimowym 1954/55 z tytułu zaniżonej wydajności w okresie zimowym zgodnie z uchwałą Prezydium Rządu.

L. p.	Nr asortymentu robót według załącznika Nr 1	Rodzaj robót	Dodatki wypłacone w miesiącach w/g list płacy				Razem złotych
			XII 1954	I 1955	II 1955	III 1955	
1	2	3	4	5	6	7	8

Ministerstwo . . . .
Centralny Zarząd . . . .
Zjednoczenie . . . .
Przedsiębiorstwo . . . .
Budowa . . . .

Załącznik Nr 11a
zamiast zał. Nr 11 do zarz. Nr 141
Prezesa Rady Ministrów z dnia 14.X.1953 r.

L.p.	Nr asortymentu robót wg. zał. Nr 1	Rodzaj robót	Koszt z tysiącach zł z załączników Nr-y								Razem tysięcy zł	Wystawiono rachunek (w/g zał. Nr 9 w tys. zł)	% kol. 12 × 100 / kol. 13
			2	3	4	5	6	7	8	8a			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

177.

ZARZĄDZENIE Nr 268
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie wprowadzenia zmian w tabeli zaszeregowań niektórych stanowisk w bazach sprzętu.

(L. dz. D.XIII/3/4917/54)

§ 1. 1. Zmienia się zaszeregowanie kierownika bazy sprzętu II kategorii i zaszeregowanie głównego inżyniera bazy sprzętu II kategorii, określone w tabeli zaszeregowań niektórych stanowisk w bazach sprzętu, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 199 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 17 września 1954 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 17, poz. 118), jak następuje:

1) zaszeregowanie kierownika bazy II kategorii ustala się w grupie 1a—2,
2) zaszeregowanie głównego inżyniera bazy II kategorii ustala się w grupie 1a—3.

2. W związku z postanowieniem zawartym w ust. 1 należy wprowadzić odpowiednie zmiany pod L. p. 1 w rubryce 7 i pod L. p. 2 w rubryce 7 w tabeli zaszeregowań, o której mowa w ust. 1

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 roku.

Minister **R. Piotrowski**

178.

ZARZĄDZENIE Nr 269
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie wprowadzenia zmian w tabeli zaszeregowań niektórych stanowisk w bazach transportu.

(L. dz. D.XIII/3/6039/54)

§ 1. 1. Zmienia się zaszeregowanie kierownika bazy transportu II kategorii i zaszeregowanie zastępcy kierownika do spraw technicznych bazy I kategorii, określone w tabeli zaszeregowań niektórych stanowisk w bazach transportu, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 201 Ministra Budownictwa Miasta i Osiedli z dnia 10 września 1954 roku (Dz. Urz. Min. Bud.M. i O. Nr 18, poz. 130) jak następuje:

1) zaszeregowanie kierownika bazy II kategorii ustala się w grupie 1a—2.

2) zaszeregowanie zastępcy kierownika do spraw technicznych bazy I kategorii ustala się w grupie 1a—2.

2. W związku z postanowieniem zawartym w ust. 1 należy wprowadzić odpowiednie zmiany pod L. p. 1 w rubryce 7 i pod L. p. 2 w rubryce 4 w tabeli zaszeregowań, o której mowa w ust. 1.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 roku.

Minister **R. Piotrowski**

179.

ZARZĄDZENIE Nr. 274.

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych dotyczących stolarki drzwiowej w budynkach biurowych.

(L.dz. D.VII/6/10520/54)

Na podstawie art. 12 ust. 1. dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz.U. Nr. 15. poz. 61) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1) RN—54/MBMO—3706 „Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane zewnętrzne szklone. Dane ogólne i szczegóły konstrukcyjne".
2) RN—54/MBMO—3709 „Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane płycinowe wewnętrzne".
3) RN—54/MBMO—3710 „Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane gładkie wewnętrzne".
4) RN—54/MBMO—3711 „Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane płycinowe szklone wahadłowe".
5) RN—54/MBMO—3712 „Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane gładkie szklone wahadłowe".
6) RN—54/MBMO—3715 „Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane gładkie dźwiękochłonne wewnętrzne".
7) RN—54/MBMO—3716 „Budownictwo biurowe. Drzwi drewniane gładkie oblistwowane dźwiękochłonne wewnętrzne."

§. 2. Od dnia 1 stycznia 1956 roku w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno projektować i wykonywać stolarki drzwiowej w budynkach biurowych inaczej niż to przewidują normy wymienione w § 1 zarządzenia.

§. 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

180.

ZARZĄDZENIE Nr 275

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych, dotyczących tablicy informacyjnej budowy i rowerowych stojaków.

(L.dz.D.VII/6/10570/54)

Na podstawie art. 12 ust. 1. dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz.U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1. RN—54/MBMO—7525 „Tablica informacyjna budowy".
2. RN—54/MBMO—3775 „Stojaki rowerowe drewniane".
3. RN—54/MBMO—3777 „Stojaki rowerowe metalowe".

§ 2. Od dnia wejścia w życie zarządzenia w resorcie Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno:

1) stosować tablic informacyjnych budowy innych, aniżeli przewiduje norma wymieniona w § 1 pkt. 1.
2) projektować i wykonywać stojaków rowerowych drewnianych i metalowych inaczej, niż to przewidują normy wymienione w § 1 pkt. 2 i 3.

§ 3. Budowy zaopatrzone w inne tablice informacyjne mogą je używać do czasu ukończenia robót.

§ 4. Dokumentację wykonaną przed wejściem w życie zarządzenia należy dostosować do wymagań zawartych w normach, wymienionych w § 1 pkt 2—3.

§ 5. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:

1) stojaków rowerowych wykonywanych na podstawie zamówień udzielonych przed dniem wejścia w życie zarządzenia.
2) prac naukowo-badawczych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

181.

OKÓLNIK Nr 77

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 grudnia 1954 r.

w sprawie określenia w sprawozdawczości przerobu produkcji pomocniczej.

(L.dz.DI./4/5385/54)

W związku z wątpliwościami występującymi przy rozgraniczaniu zakresu pojęć produkcji podstawowej i produkcji pomocniczej ustala się, co następuje:

§ 1. Jeżeli produkcja elementów budowlanych odbywa się na placu budowy i ma na celu zaspokojenie potrzeb budowy, a zorganizowana jest w ramach środków produkcyjnych, pozostających w dyspozycji kierownika robót (budowy), wówczas bez względu na rozmiar produkcji i liczbę zatrudnionych przy niej pracowników będących w ewidencji produkcji podstawowej — produkcję taką traktuje się jako wewnętrzny proces na budowie, a wartości jej nie wykazuje się w sprawozdaniu B-1b „ z wykonania planu pomocniczej produkcji przemysłowej".

§ 2. Sprawozdaniem B-1b „z wykonania planu pomocniczej produkcji przemysłowej" objęta jest produkcja pomocniczych zakładów o charakterze przemysłowym wyodrębnionych organizacyjnie z przedsiębiorstw budowlano-montażowych i posiadających wydzielone własne środki produkcyjne, a pracujących na pełnym lub na wewnętrznym ograniczonym rozrachunku gospodarczym albo na rozrachunku wydziałowym. W związku z tym, sprawozdaniem B-1b objęta jest w zasadzie całość produkcji pomocniczej z wyjątkiem produkcji, o której mowa w § 1.

§ 3. Niedopuszczalne jest zaliczanie wartości wyprodukowanej produkcji pomocniczej, objętej sprawozdaniem B-1b, do wartości produkcji podstawowej wykazanej w sprawozdaniu B-1 „z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej".

§ 4. Wartość elementów budowlanych wyprodukowanych przez produkcję pomocniczą wykazuje się w sprawozdaniu B-1 (na podstawie rachunków za wykonane roboty budowlano-montażowe) z chwilą ich wbudowania.

Niedopuszczalne jest podwójne wykazywanie w sprawozdaniu B-1 wartości wykonanych elementów budowlanych. raz z chwilą wyprodukowania ich, a drugi raz z chwilą wbudowania, gdyż w ten sposób następuje przedstawienie niezgodnych z prawdą danych sprawozdawczych.

§ 5. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r

Minister **R. Piotrowski**

182.

OKÓLNIK Nr 78

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 grudnia 1954 r.

w sprawie przygotowania budów do odbioru cegły w pojemnikach.

(L.dz.D.VII/1/11111/54)

W celu wykonania uchwały Nr 253/54 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie stosowania pojemników do przewozu cegły i zarządzenia Nr 128 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 czerwca 1954 r. w sprawie stosowania pojemników do przewozu cegły oraz zapewnienia ciągłego i rytmicznego odbioru przez budowy cegły pakietowanej w pojemnikach poleca się, co następuje:

1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego:

1) wyznaczą spośród personelu technicznego w centralnych zarządach w terminie do dnia 31 grudnia 1954 r. osoby odpowiedzialne za terminowe i prawidłowe wyznaczenie budów do odbioru zamówionej cegły w pojemnikach;
2) wyznaczą w porozumieniu z właściwymi centralnymi zarządami ceramiki w terminie na miesiąc przed rozpoczęciem kwartału zjednoczenia (z podaniem ewentualnych budów) do odbioru cegły w pojemnikach;
3) prześlą wykazy wyznaczonych zjednoczeń Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego;
4) dopilnują złożenia przez wyznaczone zjednoczenia zamówień na dostawę cegły w pojemnikach we właściwych terminach;
5) przeprowadzą w terminie do dnia 31 grudnia 1954 r. w nadzorowanych zjednoczeniach instruktaż odbioru cegły w pojemnikach czeskich, wykorzystując w tym celu wskazówki Departamentu Techniki oraz wyświetlając odnośny film szkoleniowy czeski, wypożyczony z Departamentu Techniki;
6) polecą wyznaczonym zjednoczeniom wykonanie własnymi siłami nieodzownie potrzebnych ilości taczek i opinek do odbioru cegły w pojemnikach w I kwartale 1955 r.

2. Za terminowe i prawidłowe przygotowanie określonych budów do odbioru zamówionej cegły w pojemnikach czyni się odpowiedzialnymi we właściwym zakresie:
— kierowników robót
— kierowników odcinków robót
— głównych inżynierów zarządów budowlanych
— naczelnych inżynierów zjednoczeń.
3. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego dopilnuje zgodnie ze złożonym zapotrzebowaniem do PKPG w dniu 9 grudnia 1954 r. dostarczenia potrzebnych materiałów na wykonanie 400 szt. taczek warsztatom produkcyjnym wskazanym przez Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.
4. Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego zapewni wykonanie 400 szt. taczek do pojemników czeskich według dokumentacji opracowanej przez Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Sprzętu Budownictwa Miejskiego w terminach:
a) 3 szt. prototypowe do dnia 31 grudnia 1954 r.
b) 197 szt. do dnia 15 lutego 1955 r.
c) 200 szt. do dnia 15 marca 1955 r.
5. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego rozprowadzi wyżej wymienione ilości taczek pomiędzy zjednoczenia według złożonych zamówień przez centralne zarządy w terminie do dnia 31 marca 1955 r.
6. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego uwzględni wykazy zjednoczeń wyznaczonych do odbioru cegły w pojemnikach w rozdzielniku kwartalnym przekazując go do wykonania Biuru Zbytu Ceramiki Budowlanej i przesyłając kopię do wiadomości Departamentu Techniki.
7. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego będą przedstawiały Departamentowi Techniki miesięcznie stan odbioru cegły w pojemnikach przez nadzorowane zjednoczenia — przesyłając kopie do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.
8. Dyrektor Departamentu Techniki obejmie kontrolę nad wykonaniem zarządzenia i będzie składał Ministrowi bieżąco meldunki z przebiegu realizacji uchwały Nr 253/54 Prezydium Rządu w sprawie stosowania pojemników do przewozu cegły oraz stosowne wnioski usprawniające.
9. Okólnik wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1954 r.

Minister **R. Piotrowski**

183.

OKÓLNIK Nr 80

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 24 grudnia 1954 r.

w sprawie sankcji karnych za nieprzestrzeganie obowiązujących norm.

(L. Dz. D. VII/6/9662 (54)

Stwierdzone zostało, że nie wszystkie jednostki organizacyjne resortu stosują się ściśle do wymagań technicznych, określonych w obowiązujących normach państwowych.

W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 27 ust. 1 i 3 dekretu z dnia 4 marca 1953 roku o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) kierownicy zakładu pracy albo osoby odpowiedzialne za produkcję lub za kontrolę techniczną produkcji, którzy nie stosują w procesie produkcji obowiązujących norm państwowych, dopuszczają do wykonania prac niezgodnych z tymi normami lub wypuszczają na rynek produkcję nie odpowiadającą tym normom, albo też nie zachowują szczególnych warunków ustanowionych w związku z zezwoleniem udzielonym na odstąpienie od obowiązującej normy państwowej — podlegają karze więzienia do lat 2 lub karze aresztu do lat 2, — w przypadku zaś winy nieumyślnej — karze aresztu do 6 miesięcy lub karze grzywny do 5 000 zł. —

Wyjaśnia się, że w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem gospodarczym — należy (za pośrednictwem Departamentu Techniki) wystąpić do Przewodniczącego PKPG o zezwolenie na odstąpienie od obowiązującej normy państwowej — co przewiduje art. 13 ust. 3 powołanego wyżej dekretu.

Przypomina się o obowiązku ścisłego stosowania Warunków Technicznych, zatwierdzonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, oraz obowiązku stosowania norm resortowych ustanawianych przez Ministra i norm zakładowych ustanawianych przez dyrektorów centralnych zarządów (p. § 1 zarządzenia Nr 197 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 14.VIII.53 r. — Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 9 poz. 182.

Tryb uzyskania zezwolenia na odstępstwo od norm resortowych określa zarządzenie Nr 193 Ministra Budownitcwa Miast i Osiedli z dnia 10.VIII.1953 r. — Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 19 poz. 184).

Za odstępstwo od norm obowiązujących bez uzyskania formalnego zezwolenia winni będą pociągani do odpowiedzialności.

Minister **R. Piotrowski**

184.

OKÓLNIK Nr 83

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 grudnia 1954 r.

w sprawie nabywania, poza przydziałem, prefabrykatów betonowych z produkcji innych resortów.

(L. dz. CZZ/16/36791/54)

W celu zaspokojenia potrzeb budownictwa w zakresie prefabrykatów betonowych ustala się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa, podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, zobowiązane są do zawierania umów bezpośrednich z przedsiębiorstwami nadzorowanymi przez Wojewódzkie Zarządy Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych oraz przez Centralny Związek Spółdzielczości Pracy — w zakresie uzupełniających dostaw prefabrykatów betonowych.

§ 2. W treści zawieranych umów należy umieszczać klauzulę zobowiązującą dostawców do wykonania zamówionych prefabrykatów betonowych całkowicie z materiałów producenta, na warunkach pełnej odpłatności.

§ 3. Zabrania się jednostkom podległym Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli odstępowania materiałów, potrzebnych do produkcji prefabrykatów betonowych — przedsiębiorstwom produkcyjnym innych resortów i spółdzielniom pracy.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 roku.

Minister **R. Piotrowski**

185.

PISMO OKÓLNE Nr 108.

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 grudnia 1954 r.

w sprawie występowania użytkowników kolei z roszczeniami o zapłatę do P.K.P.

(L. dz. CZT/3K-2/4862/54.)

W celu ustalenia jednolitej wykładni niektórych przepisów dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. Nr 4/53, poz. 7), Ministerstwo Budownictwa Mast i Osiedli wyjaśnia, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 128 dekretu o przewozie przesyłek i osób kolejami z dnia 24 grudnia 1952 r., roszczenia użytkowników kolei do PKP o zapłatę ulegają przedawnieniu z upływem roku od dnia wymagalności. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa), które mają roszczenia do kolei, powinny zgłaszać swoje pretensje w takich terminach, aby roszczenia nie uległy przedawnieniu. Prawa do roszczeń oraz tryb ich dochodzenia określają art. 113 i następne dekretu.—

W związku z tym zjednoczenia (przedsiębiorstwa), które planami 5-dniowymi zamawiają wagony pod naładunek żwiru, kamienia lub cegły, powinny na podstawie:

1) uchwały Nr 549 Rady Ministrów z dnia 14.VIII.1953 r. ustalającej wysokość kar umownych przy przewozie przesyłek towarów kolejami (Mon. Pol. Nr A-72, poz. 864),

2) zarządzenia Nr 19 Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 27.I.1954 r. w sprawie listy towarów, dla których kolej obowiązana jest podstawiać wagony na podstawie planów 5-dniowych bez zamówienia (Mon. Pol. Nr A-14, poz. 300) —

wystąpić w terminie do właściwych dla stacji nadania DOKP z reklamacjami o zł 10.— za każdy wagon niepodstawiony przez kolej, oraz o zł 5.— za niedotrzymanie terminu podstawienia wagonu, jeżeli zamówienie dokonane zostało planem 5-dniowym. —

Wzór reklamacji i sposób obliczania reklamowanych sum przykładowo podany jest w załączniku. Aby ułatwić kolei sprawdzanie słuszności reklamacji, wskazane jest dla każdej stacji nadania sporządzić oddzielnie zestawienie ilości wagonów, stanowiące podstawę reklamacji. —

O ile DOKP powała się na art 109 dekretu, który zwalna kolej od kary za niepodstawienie takiej ilości wagonów, jaką nadawca przetrzymał pod rozładunkiem i zmniejszy reklamowaną pretensję, reklamująca jednostka powinna zbadać zgodność własnych danych z danymi kolei. —

Jeżeli DOKP zgodnie z artykułem 122 dekretu nie załatwi reklamacji w ciągu 3-ch miesięcy, należy wystąpić z wnioskiem na drogę postępowania arbitrażowego. —

Dyrektor Centralnego Zarządu Transportu Budownictwa Miejskiego
W. Szymczyk

Załącznik do pisma okólnego Nr 108 z dnia 21.XII.54.

Dot: reklamacji.

W z ó r.

Dyrekcja Okręgowa
Kolei Państwowych
w . . . .

Na podstawie art 117, 119 i 120 dekretu o przewozie przesyłek i osób kolejami . . . . (jednostka) . . . . . . jako nadawca żwiru, kamienia lub cegły, wnosi niniejszym reklamację o kary należne w myśl art. 36 ust. 3 dekretu za niepodstawienie wagonów zamówionych planem 5-dniowym lub za niedotrzymanie terminów podstawienia w/g zamówień planami 5-dniowymi w wysokości podanej w uchwale Nr 549 Rady Ministrów z dnia 14.VII.53 roku ustalającej wysokość kar umownych przy przewozie przesyłek towarowych kolejami (Mon. Pol. Nr A-72, poz. 864) w/g załączonych zestawień i prosi o przekazanie reklamowanych sum w łącznej wysokości

zł . . . .

na konto Nr . . . . . pod nazwą . . . .
w Narodowym Banku Polskim, Oddział w . . . .

ZESTAWIENIE ILOŚCI WAGONÓW

zamówionych planami 5-dniowymi na stacji . . . .
nie podstawionych przez kolej lub podstawionych w terminie późniejszym — niż zamówiono — pod naładunek żwiru, kamienia lub cegły.—

Miesiąc	Zamówiono Podstawiono Po terminie	Ilość wagonów na 5-dniówkę						Razem wagonów	Kolej nie podstawiła	Kara zł za 1 wag.	Suma zł
		1	2	3	4	5	6				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
II	Zamówiono	16	16	17	17	17	17	100			
	Podstawiono	10	12	16	18	19	20	95	5.—	10.—	50.—
	Po terminie				1	2	3	6		5.—	30.—
III	Zamówiono	24	26	24	24	27	25	150			
	Podstawiono	24	25	23	25	26	20	143	7.—	10.—	70.—
	Po terminie				1			1		5.—	5.—
IV	Zamówiono										
	Podstawiono										
	Po terminie										
V											
	Razem:									zł	

OBJAŚNIENIE

co do sposobu obliczania reklamowanych kar.

W celu ustalenia, za ile wagonów kolej powinna zapłacić z powodu:

1. **niepodstawienia — karę po zł 10.— należy ilość wagonów:**

a) podaną w każdym planie 5-dniowym pod załadunek żwiru, kamienia lub cegły, zsumować i sumę wpisać do pierwszego wiersza w pozycji „zamówiono" w danym miesiącu, do kolumn 3 do 8,

b) podstawionych w okresie każdej 5-dniówki pod załadunek tych materiałów, zsumować i sumy wpisać do drugiego wiersza w pozycji „podstawiono" w danym miesiącu, również do kolumn 3 do 8.

2. **podstawienia w spóźnionym terminie — kara po zł 5.—**

należy w przypadku — gdy liczby w drugim wierszu „podstawiono" w danym miesiącu były wyższe od liczb

w wierszu pierwszym „zamówiono" — różnicę wpisać do 3-go wiersza „po terminie" w kolumnie właściwej 5-dniówki.—

Liczbę każdego wiersza należy zsumować, sumy wpisać do kolumny 9-tej, następnie do kolumny 10 wyrzucić różnicę między 1-szym a 2-gim wierszem kolumny 9-ej i przemnożyć przez 10. — Analogicznie należy sumę wiersza 3-go kolumny 9-ej przemnożyć przez 5. — Iloczyny wynikające z mnożenia należy wpisać do właściwych wierszy kolumny 12 i zsumować, sumę zaś ogólną wpisać do pisma reklamacyjnego.

186

PISMA OKÓLNE Nr 113

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1954 r.

w sprawie wskaźników zmiany cen na r. 1955.

(L. dz. SWKCiU/104/54)

Wyjaśnia się, że na rok 1955 nie bedzie wprowadzona zmiana cen materiałów, wyrobów i taryf stosowanych w r. 1953/1954 i w związku z tym w rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe wykonywane w r. 1955 należy stosować wskaźniki zmiany poziomu cen, ustalone na r. 1953/54 (M53) oraz wskaźniki kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych i z tytułu wykonywania robót w warunkach zimowych.

Naczelnik Samodzielnego Wydziału
inż. Fr. Brzeski

KOMUNIKAT I.

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 51 z 16.XI.54 poz. 259 rozporządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z 2.XI.54 w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy spawaniu i cięciu metali.

W Nr 52 z 18.XI.54 poz. 260 dekret z 10.XI.54 o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 111 z 27.XI.54 poz. 1553 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 30.X.54 w sprawie zwrotu pojemników do przewozu cegły.

poz. 1554 zarzadzenie Przewodniczącego PKPG z 9.XI.54 w sprawie ustalenia cen na odpady drzewne w obrocie między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały a nie są ogłoszone w Dizenniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 37 z 22 II-54 r. L. dz. DI/619/54 w sprawie udzielania zamówień Rzemieślniczym Spółdzielniom Pomocniczym na roboty inwestycyjne i kapitalne remonty.

Zarządzenie Ministra Nr 258 z 30.XI.54 L. dz. GM/3/54 w sprawie zmiany rejonizacji Centralnych Zarządów „Południe" i „ Zachód" oraz zmiany podporządkowania Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego w Lublinie.

Zarządzenie Ministra Nr 259 z 13.XII.54 L. dz. ZZR-DO-1--IV/54 w sprawie prowadzenia sprzedaży ratalnej w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

Zarządzenie Ministra Nr 260 z 14.XII.54 L. dz. D.XIII/2/5097/54 w sprawie utworzenia ośrodka technicznego normowania pracy w Ministerstwie Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 261 z 14.XII.54 L. dz. D.II/2/54 w sprawie usunięcia usterek oraz wykonania robót uzupełniających w budynkach osiedla MDM.

Zarządzenie Ministra Nr 262 z 13.XII.54 L. dz. D. VII/1/11031/54 w sprawie powołania przy Departamencie Techniki Zespołu Roboczego do Spraw Uprzemysłowienia Budownictwa.

Zarządzenie Ministra Nr 263 z 4.X.54 L. dz. CZZ/25/0/1222/54 w sprawie udzielania zamówień jednostkom gospodarki nieuspołecznionej oraz dokonywania zakupów w sklepach komisowych.

Zarządzenie Ministra Nr 270 z 22.XII.54 L. dz. GM/3/9537/54 w sprawie powołania Komisji do Spraw Działalności Przedsiębiorstwa Geoprojekt.

Zarządzenie Ministra Nr 271 z 22.XII.54 r. L. dz. DI/3/54 w sprawie wprowadzenia nowej metody planowania kwartalno-miesięcznego.

Zarządzenie Ministra Nr 272 z 24.XII.54 L. dz. ZMiU/TTP/14460/54 w sprawie usprawnienia gospodarki częściami zamiennymi do maszyn budowlanych.

Zarządzenie Przewodniczącego PKPG i Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 8.XII.54 w sprawie przejęcia Pracowni Planów Regionalnych w Stalinogrodzie, Krakowie, i Łodzi przez Biuro Planów Regionalnych w Warszawie.

Okólnik Ministra Nr 76 z 17.XII.54 L. dz. D. III/Z-4/54 w sprawie pracy w okresie przedświątecznym i świątecznym.

Okólnik Ministra Nr 79 z 24.XII.54 L. dz. D. II/2/6647/54 w sprawe trybu odbioru obiektów budownictwa mieszkaniowego w okresie bieżącego roku.

Okólnik Ministra Nr 81 z 27.XII.54 r. L. dz. CZT/3K-2/4059/54 w sprawie ochrony uporządkowanych terenów w nowobudowanych osiedlach.

Okólnik Ministra Nr 82 z 28.XII.54 r. L. dz. GM/1/9618/54 w sprawie używania tytułu „Członek Kolegium Ministerstwa".

Pismo okólne Ministerstwa Nr 106 z 16.XII.54 L. dz. DAG-IV/408/54 w sprawie zainwentaryzowania zobowiązań i należności oraz rozliczenia zaliczek pobranych przez pracowników.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 107 z 16.XII.54 L. dz. CZT/231/4773/54 w sprawie wprowadzenia ramowych wytycznych o rozwijaniu socjalistycznego współzawodnictwa pracy w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w zakresie transportu.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 109 z 22.XII.54 L. dz. CZZ/21/35914/54 w sprawie zapotrzebowań na druki do instrukcji w sprawie limitowania materiałów do produkcji.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie. Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529-91-134, część 6. Dział 5. Rozdział 17, wpływy z wydawnictw.

Cena 2 zł.

ODBIORCA: **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.**

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 3.500. Zam. 2828 z dnia 30 XII.54 r. Podpis: do druku 21.I.55 r: Druk ukończono 5.II.55 r. Obj. 1 ark. druk. Pap. druk. sat. kl. VII. A1/60 g. B-6-853.